

Hnutí pro život

Lichtenštejnsko: pevné hradby vaduzské

Mrňavá země možná svobodnější, nezávislejší a mocnější – neztratila svou lidskost a duši

Těhotenské testy

Je odkaz na poradenství pro těhotné ženy nucené k potratu útokem na reprodukční práva? Nátlak k podstoupení potratu zažívá 1 400 žen ročně.

Šlechtické rody mají povzbuzovat

Nikolaus Lobkowicz: „Velmi důležité jsou pro nás svoboda a odpovědnost.“

Pochod pro život

Praha / 26. 4. 2025

**NESOUDÍME
POMÁHÁME**

pochodprozivot.cz

Milí čtenáři našeho časopisu

Bliží se termín letošního Pochodu pro život – v sobotu 26. dubna 2025 v Praze. Máme radost, že se už mnozí z vás přihlásili a moc se na vás těšíme. Pochod pro život je jedinečnou příležitostí, jak prakticky podpořit dobrou věc, společně prožít nevšední den a udělat něco, co má smysl. Pro ty, kteří ještě váhají, přinášíme v tomto čísle bližší informace.

Nikolaus z rodu Lobkowiczů spolu se svou manželkou a dětmi se Pochodu pro život v Praze účastní pravidelně a letos se chystají pozdravit účastníky z pódia. „Pochod pro život je oslavou života a my rádi slavíme,“ říká otec rodiny v rozhovoru, který vám nabízíme k přečtení a povzbuzení.

Každý rok čelí tisíce žen a jejich rodin nejistotě nečekaného mateřství. Mají strach z toho, co je čeká, a nenacházejí pomocnou ruku. Rády by však daly šanci svému nenarozenému dítěti se narodit. Právě jim umíme

vrátit naději. Naše služby na Lince pomoci v těhotenství jsou určeny k zachování těhotenství – pro ženy, které chtějí svou situaci řešit jinak než umělým potratem, protože ten jim nabídnou v každé nemocnici. Podporu, sociální, právní či ekonomickou pomoc však nabízí málokdo.

Proto vznikl poslanecký návrh pro ženy, které hledají pomoc a ochranu pro sebe i své nenarozené dítě. Prostřednictvím odkazu na těhotenských testech by mohly na stránkách Ministerstva zdravotnictví získat informace o právní, sociální, případně finanční pomoci k zachování těhotenství. Tyto informace gynekolog při sebelepší vůli může jen těžko poskytnout. Návrhu si všimla média, která pomoc nečekaně těhotným ženám prezentují jako útok na reprodukční práva. Ale existují i výjimky. Jednu trefnou glosu přetiskujeme v tomto čísle.

Dočtete se rovněž více o výzvě určené našim zákonodárcům. Jedná se o několik návrhů užitečných opatření, aby s narozením dítěte neklesala životní úroveň rodiny. Děkujeme všem, kteří jste již tuto výzvu podpořili svým podpisem.

Chceme nečekaně těhotným ženám i celé společnosti sdělit, že jsme tu pro ně – že těm, které o to stojí, nabízíme dostupnou a konkrétní pomoc. Děkujeme, že s námi pomáháte.

– Radim Ucháč, předseda Hnutí Pro život ČR

**Pomáháme ženám a jejich rodinám, které chtějí dát svému nenarozenému dítěti šanci.
Nasloucháme ženám, které se trápí po ztrátě nenarozeného dítěte.
Usilujeme o celospolečenskou pomoc rodinám čekajícím nečekaně dítě.
Nevěnujeme se jiným společenským a politickým tématům.**

Sdružujeme všechny, kteří s námi chtějí pomáhat rodinám čekajícím nečekaně dítě, aby našly odvahu mu dát šanci.

K této pomoci zveme celou společnost. Abychom to zvládli, potřebujeme Vaši podporu.

Číslo účtu: 2900089089/2010, vs: 5030

Foto: KMPZZZ / Adobe Stock

Škoda každého potratu, který padne vedle

Poslankyně Romana Bělohlávková navrhla opatřit těhotenské testy informací, kde by těhotné ženy v náročné životní situaci mohly případně najít podporu pro to, aby své neplánované dítě donosily. Tím vyvolala spravedlivý hněv lidu, který, ač vnitřně rozerván na vzájemně se odpuzující molekuly, je v jedné věci vzácně zajedno: Škoda každého potratu, který padne vedle.

Morální pobouření je samozřejmě zcela namístě. Svým nenávisným návrhem, jehož agresivita se dá srovnat možná tak s Putinovým napadením Ukrajiny, a to kdoví ještě, poslankyně překročila všechny představitelné meze demokratického dialogu. Ten spočívá zejména v tom, že se o interrupcích nediskutuje.

Naše otevřená společnost musí stát na pevných základech nekladení nepřijemných

otázek, které hrozí nepřijemnými odpověďmi. Lze si opravdu jen stěží představit brutálnější psychologický nátlak, než je webový odkaz, na který nikdo nemusí chodit. Je také třeba se pevně postavit úlisné glorifikaci mateřství a nezdravému ohledu na dítě, které se již v ženském těle reálně vyvíjí, na úkor svobody volby ve chvíli, kdy je na volbu tak nějak už trochu pozdě. Ať si poslankyně Bělohlávková a jí podobní třeba stokrát nahlas tvrdí, že je

prostě lepší dát počatým dětem šanci jaksí z podstaty, pokud je to aspoň trochu možné, z úcty k životu samému – nebo protože potrat prostě není hodnotově neutrální, že to není plastická operace nosu anebo svého druhu liposukce.

My všichni zastánci, zastánkyně a zastánectvo svobodné volby ohledně vlastního těla, které sice vůbec není naše vlastní, což nám ale nebrání už sedm desetiletí předstí-

rat opak, jí však na tuto chatrnou zástěrku neskočíme. Touto svou údajnou empatií jen zastírá svůj odpor k pokroku a internalizovanou mizogynií. Navíc je to nebezpečné!

Informace o tom, že by se neplánované těhotenství třeba dalo nějak zvládnout, že jim třeba ženin život přece jen neskončí, že by i dítě mimo plán mohlo znamenat největší životní štěstí a že to tak standardně bývá, nebo dokonce že by třeba žena mohla absolvovanou interrupci nazít jako fatální, tragický omyl a celý život si ho vyčítat – tak tato informace je přece na přepestré škále aktů proti lidskosti skutečně činem z nejodpornějších. Obzvlášť to platí pro ty těhotné, které se cítí nucené k potratu.

Poskytnout jim podporu lidskou i praktickou, to je v podstatě lidské dno. Ruku na srdce: dá se vůbec klesnout ještě níž? Tyto plíživé taktiky ke snižování počtu interrupcí zkrátka v našem lidově demokratickém zřízení nechceme, a už vůbec ne za současné demografické situace. S dnešním dramatickým propadem populace by za víc dětí včetně neplánovaných lobbboval opravdu jen ultrakonzervativní fanatik.

Zatímco jsme tedy v naší krásné vlasti opět nuceni řešit rádobu morální dilemata, která jsme naivně považovali za překonaná, jiné země již na radostné cestě k blaženému sebezničení ušly větší kus. Třeba taková Francie. Francie správně nahlédla riziko možnosti, že by se neplánovaně těhotná žena mohla navzdory dobrým radám nezávislých neziskovek přece jen rozhodnout pro své

Znění návrhu poslankyně MUDr. Romany Bělohlávkové

„(3) Výrobce těhotenských testů je povinen opatřit obal vizuálně zřetelnou informací odkazující na internetové stránky provozované Ministerstvem zdravotnictví, které obsahují poradenství sociálního a právního charakteru zaměřené na zachování těhotenství.“

Důvodová zpráva

Smyslem návrhu je zprostředkovat diskrétním a citlivým způsobem informace o dostupné pomoci ženám a jejich rodinám, které by rády pokračovaly v těhotenství, ale cítí se být v ekonomicky či sociálně obtížné situaci. Informace je zprostředkována distributorem na obalu těhotenského testu odkazem na internetové stránky provozované Ministerstvem zdravotnictví, které budou obsahovat poradenství sociálního a právního charakteru zaměřené na zachování těhotenství.

Návrh zohledňuje také potřebu poradenství s ohledem na specifickou formu domácího násilí ve formě nucení žen k podstoupení umělého ukončení těhotenství. V průzkumu agentury IPSOS v období 8/2020-4/2021 pouze 44 % žen rozhodně vylučuje, že „byly k podstoupení ukončení těhotenství přinuceny“. Explicitní nátlak k podstoupení zákroku uvádělo 9 % žen, což představuje 1 400 žen ročně. Pro tyto ženy je včasná a diskrétní informace o dostupné pomoci zvláště právního charakteru klíčová.

S ohledem na odlehčení terénních gynekologů a zlepšení informovanosti těhotných pacientek schválila Česká gynekologická a porodnická společnost ČLS JEP v roce 2021 tento návrh a v roce 2022 jej doporučila Ministerstvu zdravotnictví ke schválení.

mateřství, a odepřít si tak emancipační euforii po zdařilém chirurgickém výkonu.

Již několik let v zemi velice správně platí zákaz takových webových stránek, které dezinformují o psychických a fyzických dopadech umělého potratu. Informace se od dezinformace rozezná tak, že veškeré negativní souvislosti výkonu popře. Pod hrozbou dvouletého trestu a vysoké pokuty tak před rokem někdy touhle dobou neslavně kapitulo-

val třeba web Les Survivants, který podvrtně sdílel příběhy duševního a fyzického utrpení žen po prodělaném potratu, čímž subverzivně podryval revoluční jednotu veřejného mínění. Vloni také Francie zakotvila právo na potrat do ústavy. Čili kdepak Bělohlávková a její kolegové. Tohle je výzva, máme ještě co dohánět.

– Tereza Šimůnková, převzato z EchoPrime.cz

The screenshot shows the website hnutiprozivot.cz. The main navigation includes 'Čekám dítě', 'Pomůžu', 'Maličkosti', 'Blog', 'O nás', and 'Darujte'. The main content area features a pink header with the text 'Čekáte nečekaně dítě' and a sub-header 'Cítíte se být nucena k ukončení těhotenství? Pomůžeme vám najít lepší řešení pro sebe, svou rodinu i své počaté dítě.' Below this is a button 'Linka pomoci v těhotenství'. To the right, there is a testimonial box titled 'Linka pomoci v těhotenství' with the text 'Jsme tu pro Vás, pokud čekáte nečekaně dítě, nebo se trápíte po ztrátě svého nenarozeného dítěte.' Below the testimonial is a section titled 'Hypotéka, únava a čekáte třetí dítě?' with a quote from Markéta: '„Manžel mě má rád, ale neuměl si představit, jak z jednoho plate splácíme hypotéku, auto a do toho běžný provoz... Díky, že jste nám to pomohli zvládnout. Jakmile to bude možné, také rádi pomůžeme jiné těhotné ženě...“ - Markéta'. Below the quote is another testimonial: 'Jsme tu pro rodiče s dětmi, kteří pracují „od nevidím do nevidím“ a nedokáží si představit, jak by zvládli další dítě.'

Foto: Pokhodzhay / Adobe Stock

Společnost přátelská rodinám i dětem

Za poslední tři roky naše země přišla o jedno okresní město – počet narozených dětí se propadl o bezmála dvacet tisíc. Odborníci, politici, novináři i další veřejné osobnosti hledají příčiny tohoto jevu. Některé jsou zjevné a jiné více či méně skryté. Ty poslední by se daly shrnout do věty: „Rodiče investují, stát inkasuje.“ To je dlouhodobě trvající problém „prorodinné“ politiky českého státu. To je základní disproporce prostředí a rodiny to znevýhodňuje.

**Podpořte výzvu
zákonodárcům,
aby s narozením dítěte
neklešala životní úroveň rodiny**

hnutiprozivot.cz/pomuzu

Mluvit v souvislosti s něčím tak zázračným, jako je narození dítěte, kolik stojí a jaký je z něj „výnos“, zní necitelně. Děti přece nejsou zboží! Ale když máte děti, počítat musíte, jinak časem spláчете nad výdělkem.

Podle některých studií čistý příspěvek rodiny do veřejných rozpočtů představuje částku 5 milionů Kč na jedno vychované dítě. Náklady na jedno dítě pak činí 2 miliony Kč na rodinu, a to pouze do 18 let. Pokud dítě studuje do 26 let a připočítáte taky náklady za bydlení, odpovídající spotřebu vody a energií,

za dopravu a další rozpočtené náklady, pak jsme na 4 až 5 milionech Kč.

Je tedy zřejmé, že pokud nejste milionáři či úspěšní investoři, s každým narozeným dítětem se vaše životní úroveň prostě bude propadat. Proč se pak někdo diví, že klesají počty narozených dětí, zejména v dnešních turbulentních časech? S tím pak také souvisí, že dalším patnácti tisícům dětí ročně není dovoleno se vůbec narodit. Z obav, aby to rodina „utáhla“, rodiče mnohdy přistoupí na umělé ukončení těhotenství. Mluvit v tomto

případě o nějaké „svobodě volby“ vyžaduje velkou míru sebezapření rozumu i svědomí.

Nabízíme řešení

Sepsali jsme výzvu. Jejím smyslem je dát politikům podnět, naznačit cesty a více rozproudít debatu o možných řešeních v rámci rodinné politiky. Na nich pak je, aby začali přicházet s konkrétními kroky ke zlepšení situace. Je to totiž nejen pěkné, ale také pragmatické – až se z dětí stanou dospělí, jednou budou vytvářet reálné hodnoty a odvádět státu daně.

Ve výzvě přinášíme návrhy čtyř konkrétních legislativních opatření, která by narovnála nespravedlivé zdanění rodin s dětmi a zajistila důstojnou kompenzaci nákladů tak, aby s narozením a výchovou dítěte razantně neklesala jejich životní úroveň. Přejeme si totiž, aby Česká republika byla zemí, kde lidé mají svobodu mít tolik dětí, kolik si přejí, a kde se vyplatí pracovat a zároveň vychovávat děti. Jsou to ustanovení zmocněnce vlády pro demografii, daňové úlevy na každé dítě, opatření na podporu vlastního bydlení a investiční opatření na pořízení automobilu.

Zda bude mít tato naše výzva nějaký reálný dopad, nevíme. Pokusili jsme se zapátrat u zástupců parlamentních stran, zda je osobně některé body osloví. Na daňových úlevách se všichni námi oslovení shodli.

Kateřina Jurigová, politická poradkyně poslaneckého klubu ODS, upřesnila: „Debatu o slevě na dítě je potřeba vést na úrovni ministrů. Variant, jak toto spravedlivě řešit, je více, je třeba najít tu optimální, jak z pohledu rodin, tak administrativní náročnosti nebo možností státního rozpočtu. Mně osobně by například přišlo logičtější vázat slevu na životní minimum dítěte. Je dobře, že vaše petice takovou debatu pomůže rozproudít.“

Foto: Helga Bragina / Adobe Stock

Proč se pak někdo diví, že klesají počty narozených dětí, zejména v dnešních turbulentních časech? S tím pak souvisí, že dalším patnácti tisícům dětí ročně není dovoleno se narodit.

Poslanec Jiří Navrátil (KDU-ČSL) vyjádřil jasnou podporu rodinám s dětmi, ale zmiňuje nutnost kompromisů: „Zvyšující se náklady rodin by samozřejmě měly být více zohledňovány, ale musíme brát v úvahu rozpočtové možnosti, aby se podpora rodin nepostavila proti nim (náklady na obsluhu státního dluhu). Navýšení slev na děti na 6240 Kč měsíčně by stálo rozpočet výrazně přes 100 mld. Kč a na to s ohledem uváděného výše opravdu nemáme. Je tedy před námi hledat společně kompromisní výši.“

Poslankyně Lucie Šafránková (SPD) uvedla vlastní návrhy: „Kromě zvýšení a valorizace rodičovského příspěvku, zachování

školkového a daňové slevy na manželku či manžela šlo právě o markantní zvýšení daňových zvýhodnění a daňových bonusů pro pracující rodiče nezaopatřených dětí. Můj návrh má progresivní charakter, tj. s rostoucím počtem dětí výrazně roste výše každé další slevy na dani. Pro rodiny s třemi dětmi by to znamenalo zvýšení jejich čistých ročních příjmů cca o 100 000 Kč, rodiny s třemi a více dětmi a nižšími či středními příjmy by de facto daň z příjmů neplatily vůbec.“

K ustanovení vládního zmocněnce pro demografii řekl poslanec Aleš Juchelka (ANO), že o tom dosud takto neuvažovali, zdůraznil ale široký záběr prorodinné politiky: „Svého času jsme chtěli vytvořit zmocněnce vlády pro rodinu, poněvadž prorodinná politika jde napříč snad všemi resorty.“ K otázce daňových úlev sdělil, že uvažují „v kontextu celého našeho programu o různých formách prorodinné politiky, včetně podpory vícečetných rodin“. Podle jeho slov už byly podniknuty i kroky: „Už v minulém volebním období jsme o této podpoře uvažovali a zjišťovali financování aut od EU. Narazili jsme tenkrát na to, že rodinná elektroauta nikdo nevyrobí, tudíž nelze ani podpořit, a už vůbec ne auta se spalovacím motorem. Rozhodně s podporou počítáme, a to hlavně v otázce bydlení.“

Příklady odjinud

Tyto naše návrhy nejsou žádným planým fantazírováním. Nemá smysl znovu vymýšlet kolo. Všechny tyto věci už někde v různých

Čtyři opatření výzvy zákonodárcům, aby s narozením dítěte neklesala životní úroveň rodiny

1. Ustanovení zmocněnce vlády pro demografii a posuzování demografických dopadů u projednávané legislativy;
2. Zvýšení daňové slevy za každé nezaopatřené dítě alespoň na 30 % minimální mzdy, tedy 6 240 Kč měsíčně, částečně kompenzující nepřímé zdanění a další transfery rodiny ve prospěch společnosti;
3. Přijetí investičních opatření na podporu vlastního bydlení, které především poskytují potřebnou jistotu pro založení rodiny, v podobě dotací při narození dítěte na bytové potřeby a bezúročných hypoték pro rodiny se třemi a více dětmi;
4. Přijetí investičních opatření na pořízení automobilu pro ekonomicky aktivní rodiny se třemi a více dětmi.

Další informace: hnutiprozivot.cz

podobách fungují, osvědčily se a prospívají v mnoha zemích za našimi hranicemi. Namátkou jsme vybrali několik příkladů ze států, které jsou nám geograficky či kulturně blízké.

Opatření na podporu vlastního bydlení

V Maďarsku fungují v rámci programu „CSOK“ (Rodinná podpora na bydlení) dotace na bydlení při narození dítěte. Rodiny s dětmi mohou získat státní dotace na pořízení nebo rekonstrukci bydlení. Při narození dvou dětí rodiny mohou získat až tři čtvrtě milionu korun a při narození tří a více dětí dosáhnou až na milion korun. Maďaři rovněž nabízejí bezúročnou půjčku na bydlení pro rodiny „Babaváró hitel“ (Úvěr pro nové rodiny). V Polsku existuje program „Rodinný úvěr“, který umožňuje rodinám s dětmi získat dotace na hypotéku. Ve Francii existují bezúročnou půjčky na bydlení (PTZ), které se pak liší podle regionu a příjmu rodiny.

Opatření na podporu pořízení rodinného automobilu

Maďarsko dává rodinám se třemi a více dětmi příspěvek ve výši ca 165 000 Kč na nákup sedmimístního vozu. Daňové úlevy na rodinná velkoprostorová vozidla existují též v Itálii. Ve Francii se toto opatření schovalo pod ekologickou dotaci pro rodiny s více dětmi v rámci státní podpory mobility.

Daňové úlevy

Zde najdeme různou škálu opatření, tak jen pro zajímavost stručný výčet: nejštedřejší daňové slevy v Evropě najdeme ve Francii, Německu, Rakousku a Španělsku (snížení daně o 10 až 20 %). Závisí primárně na počtu dětí, ale systém může zahrnovat i širší rodinu, jako

Dlouhodobě chybí skutečné zohlednění ekonomického přínosu rodin s dětmi pro stát

Požadavek příznivých ekonomických podmínek pro rodiny, aby lidé mohli mít tolik dětí, kolik si přejí, a kde se vyplatí pracovat a vychovávat děti, je plně v souladu s prioritami vládní Strategie rodinné politiky 2024-2030.

Strategie také počítá i se zvýšením daňových slev na děti, a proto se ptáme, kdy se to stane. Tato diskuse je důležitá. Jde zejména o celkové chápání problému. Pro sladění práce a rodiny se toho už udělalo a připravilo hodně – podpora částečných úvazků, flexibility a práce z domova, podpora dětských skupin, sousedské dětské skupiny, revize dávek a další. Ale dlouhodobě zde podle vládní strategie chybí skutečné zohlednění ekonomické funkce rodiny.

Čas, práce a náklady rodičů vynaložené na výchovu budoucí generace, budoucích pracovníků a podnikatelů i daňových poplatníků, na nichž stojí i náš důchodový systém, nejsou ekonomicky a daňově oceněny jako náklad a investice do budoucnosti všech.

Současný stav tak odměňuje bezdětnost a znevýhodňuje rodiny. Tyto nerovnosti je potřeba napravit a je třeba hledat vhodné parametry nastavení. Daňové slevy jsou pro to optimálním systémovým nástrojem, který zahrnuje i rodiny se staršími dětmi.

Pracující rodiče na současný nepříznivý stav doplácí. Podle průzkumů pak mají méně dětí, než by si přáli. Ekonomické příčiny jistě nejsou jediné, ale jsou na prvním místě: finanční nejistota 55 %, nedostupné bydlení 26 %, pracovní ambice 18 %. Zároveň třetina oslovených rodičů se vyjádřila, že si další dítě nemůže dovést z finančních nebo prostorových důvodů.

Rodinná politika musí být komplexní a stabilní. Je to jako když rostlina ke svému růstu potřebuje vodu, světlo a teplo. Když bude mít světlo a teplo, ale bude mít nedostatek vody, tak bude chřadnout a postupně uschne. Je potřeba vytvářet komplexní příznivé prostředí pro rodiny.

podle Strategie rodinné politiky MPSV

ve Francii. Maďarsko nabízí výrazné úlevy z daňového základu, které rostou s počtem dětí a nejvíce činí pro rodiny se třemi a více dětmi. V severovýchodních zemích se zase rodinám poskytují přímé měsíční dávky.

Kde je vůle, je i cesta, říká se. Instrukce, paragrafy a státy jsou výrazem vůle lidí něco dělat. Na začátku potřebujete dva lidi, muže a ženu, kteří chtějí děti. Ti musí vědět, že se

mají o koho opřít, o širší rodinu, přátele apod. Zkrátka že jejich okolí k nim bude přátelské. To je velká vzpruha pro jejich vůli. Tak lze vybudovat společnost přátelskou rodinám i dětem.

– Radim Ucháč

tričko4life

dětská trička s potiskem
„jedu na pochod pro život“

hnutiprozivot.cz/malickosti

Foto: Henrique Ferreira / unsplash

Lichtenštejnsko – pevné hradby vaduzské

Lichtenštejnsko je podivuhodná „země“ – chce se člověku drze napsat. Rozlohou je totiž menší než Brno a má méně obyvatel než Chomutov. Její nejvyšší vrcholky ovšem svou nadmořskou výškou citelně převyšují nejvyšší špičky Čech a na západě jako přirozená hranice zemi od Švýcarska odděluje řeka Rýn.

Se Švýcarskem jej pojí celní unie a Švýcaři tak chrání jeho hranice. Je to knížectví a někteří příslušníci vládnoucího rodu jsou schopni na mapě najít Krnov, Karvinou, Lednici nebo Rumburk, neboť jejich předci byli po celá staletí – a ještě docela nedáv-

no – naši krajané. Lichtenštejnci mají jednu z nejvyšších životních úrovní na světě a mluví německy. Třebaže technologicky je to země na výši doby, určité „moderní“ trendy ji míjejí. Třeba populární heslo „moje tělo, moje volba“ se rozbíjí o hlavy Lichtenštejnců, jako by byly

z téhož materiálu jako hradby starobylého hradu Vaduz.

Lichtenštejnci umělé potraty většinouvé spíše nechtějí. V souladu s tím je i trestní zákoník, který nepostihuje umělé ukončení těhotenství jen v případě vážného ohrože-

ní zdraví či života těhotné ženy nebo když těhotenství vzniklo v důsledku znásilnění a žena byla v době početí nezletilá, a bylo provedeno lékařem. Ve všech ostatních případech hrozí trest odnětí svobody. Až do roku 2015 přitom platil ještě přísnější trestní zákoník z roku 1987. Trestného činu se podle něj dopouštěla jak těhotná žena, tak osoba potrat provádějící. Od trestu přitom bylo upuštěno pouze v případě, že žena byla ve vážném ohrožení života a nešlo to vyřešit jinak. Kriminalizace potratů byla dále zosťřena takzvaným *Weltrechtsprinzipem* (principem univerzální jurisdikce). Těhotná žena s trvalým bydlištěm v Lichtenštejnsku byla trestána i v případě, že k potratu došlo v zahraničí, i když tam byl legální. Nebylo možné tedy ani překročit hranice a nechat si těhotenství ukončit ve Švýcarsku či Rakousku. Je třeba zmínit, že o podobném postihu není za celou dobu trvání zákoníku nic známo.

K částečné a podle všeho konečné „liberalizaci“ došlo právě v roce 2015 a předcházelo tomu několik krizí, které málem vedly ke konci monarchie. Ale nepředbíhejme.

Samotný zákaz není řešení

„Knižecí rod je pro Lichtenštejnsko stejně nedílnou součástí jako Rýn, který tvoří hranici se Švýcarskem, a švýcarský frank,“ prohlásil v roce 2012 tehdejší premiér země Klaus Tschüscher z křesťanskodemokratické Vlastenecké unie a dodal: „Lichtenštejnský lid ví, co dostává od knížecího rodu, a knížecí rod ví, co dostává od Lichtenštejnska. Je to tak symbiotický vztah, že se ho nikdo jen tak nevzdá.“ Tohle je možný klíč k pochopení této země a jejích obyvatel. Přes občasné neshody a nehody nakonec v zemi zvítězí přesně tento „symbiotický“ princip. Přestože je zřejmé, že lichtenštejnská společnost

Sofie z Lichtenštejna. Foto: Jean-Claude Ernst/LUXPRESS

Lichtenštejnská společnost není unifikovaná a nevládně zde diktatura ani absolutismus. Naopak: politické zřízení země v sobě kombinuje prvky monarchie – a přímé demokracie založené na lidových referendech.

není unifikovaná a nevládně zde diktatura ani absolutismus. Naopak: politické zřízení země v sobě kombinuje prvky monarchie – a přímé demokracie založené na lidových referendech.

Lichtenštejnové jsou římsí katolíci, stejně jako většina Lichtenštejnců. V souladu s tím zastávají určité hodnoty. A nejen je „zastávají“, ale taky podle nich jednají. Lze říci, že to má dopad i na celou společnost. Země sice má v otázce umělých potratů striktně dané mantinely, ale současně významnou podporu

pro ženy v obtížné životní situaci. Pro ty, co ji chtějí.

Kněžna Sofie z Lichtenštejna pochází z bavorského rodu Wittelsbachů a je manželkou dědičného prince a regenta Aloise, který od roku 2004 vykonává pravomoci panovníka. V roce 2005 Sofie založila nadaci Sophie von Liechtenstein Stiftung, jejíž je dodnes prezidentkou. Cílem nadace je podpora těhotných žen, matek a rodin, zejména v obtížných životních situacích sociálních či ekonomických, ochrana nenarozeného života, podpora alternativ k umělým potratům a vzdělávání mladých lidí v oblasti vztahů, lásky a sexuality. Podle svých slov rovněž usilují o zvýšení společenského uznání mateřství a rodičovství.

Nadace působí taky v sousedících zemích, konkrétně v rakouské zemi Vorarlbersko a ve švýcarském regionu St. Galler Rheintal. S těmito regiony je úzce provázáno, ale taky sem Lichtenštejny nejčastěji cestují kvůli umělému potratu.

„Těhotenské konflikty“

V západních zemích se zejména od šedesátých let 20. století šířila v otázce umělých potratů vlna „liberalizace“. U hranic Lichtenštejnska se ale vždy zastavila. Až v roce 2005 došlo v této věci k prvnímu referendu – jenže směřovalo k ještě většímu

Kdo jsou Lichtenštejnové?

Jeden z nejstarších šlechtických rodů ve střední Evropě je původem z Rakouska. S našimi zeměmi jej ale váží hluboké vazby, ačkoli náš vztah je v současnosti spíš rezervovaný. Už v půli 13. století jeden ze zakladatelů rodu Jindřich I. obdržel od krále Přemysla Otakara II. panství v okolí jihomoravského Mikulova. Od té doby žil rod trvale na Moravě a vlastnil zde rozsáhlé pozemky. V roce 1613 udělil král Matyáš lénem Opavské knížectví svému důvěrníkovi Karlovi I. z Lichtenštejna (1569–1627). Karel se tak stal zakladatelem knížecího rodu. Jeho pravnuke Jan Adam I. z Lichtenštejna získal panství Schellenberg a hrabství Vaduz a z nich se v roce 1719 stalo Lichtenštejnské knížectví v té podobě, jak je známe do současnosti. Slezská orlice, erb panství Krnov a erb Opavska jsou dodnes součástí lichtenštejnského státního znaku a erbu panovnického rodu.

Po Lichtenštejnech u nás zůstal Lednicko-valtický areál, Lichtenštejnský palác na Malostranském náměstí v Praze, v Rumburku zámek a nejsevernější loretánská kaple v Evropě, zámky v Lednici, Valticích, Plumlově či Bučovicích, jezuitská kolej v Opavě, černokostelecké panství a řada dalších památek, světských i duchovních. V roce 1946 Československo majetek Lichtenštejnců právem zkonfiskovalo.

omezení. Podala jej občanská iniciativa *Für das Leben* (Pro život). Lichtenštejnci návrh odmítli a panovník, který má jinak neomezené právo veta vůči rozhodnutí parlamentu i vůči referendům, jim v tom přitakal. Otázka už však jednou byla na stole.

Pracovní skupina *Schwangerschaftskonflikte* (Těhotenské konflikty), zastoupená psycholožkou Carmen Büchel-Malikovou a političkou Helen Konzett Bargetzeovou, předložila lidovou iniciativu „Hilfe statt Strafe“ (Pomoc místo trestu). Cílem byla změna trestního zákoníku ve směru přesně opačném: umělý potrat provedený lékařem v prvních dvanácti týdnech těhotenství nebude trestně postižitelný, pokud předtím proběhne povinné poradenství. Iniciátorky vycházely z předpokladu, že i přes dalekosáhlý zákaz je pravděpodobné, že žena, která chce ukončit těhotenství, tak beztak učiní a klíčová role byla přisouzena právě kompetentnímu poradenství a podpoře, ochrana nenarozeného života a zamezení umělému potratu mělo zůstat hlavním cílem. Nic „liberálnějšího“ by totiž lichtenštejnská společnost nepřijala.

„Nejsme fíkový list“

Iniciativa dosáhla svého a v roce 2011 se v Lichtenštejnsku skutečně konalo referendum o uvolnění legislativy. Do předcházející debaty však zasáhl regent Alois a pohrozil vetováním zákona, pokud by byl návrh přijat. Návrh Lichtenštejnci zamítli – 52,3 % obyvatel

Kníže Alois před hlasováním uvedl, že jeho výrok byl „jasným signálem, že potrat není přijatelným řešením nechtěného těhotenství“. Prohlásil, že pokud by lichtenštejnští občané hlasovali pro omezení jeho knížecího veta, abdikuje.

Alois a Sofie z Lichtenštejna. Foto: fuerstenhaus.li

Nadace Sophie von Liechtenstein Stiftung

Krédo nadace: „Láska k životu, k životu ženy, muže a dítěte. Respektující a celostní přístup k člověku jako bytosti tvořené tělem, duší a duchem v jeho sociálním prostředí, zaměřený na jeho zdroje a potenciál. Postoj všímavosti, úcty, empatie a přijetí – nezávisle na věku, původu, kultuře, pohlaví a náboženství. Respekt k důstojnosti, integritě, sebeurčení a osobní odpovědnosti člověka. Důvěra v život.“

Cíle nadace: „Podporujeme ženy a muže psychosociálně v těhotenství a raném rodičovství, především ty, kdo se ocitli v krizových životních situacích. Chceme rozšiřovat možnosti rodičů a jejich dětí, aby mohli rozvíjet pozitivní životní perspektivy.“

Podporujeme mladé lidi v rozvíjení samostatného a odpovědného přístupu k vztahům, sexualitě a rodičovství. Pomáháme jim při utváření celostního pohledu na sexualitu, který chápeme jako propojení identity, vztahů, potěšení a plodnosti.

Společensky se angažujeme s cílem vytvářet podmínky, které podporují ženy i muže v jejich rodičovství.“

hlasovalo proti. Nutno dodat, že účast byla slabá, asi 62 procent. To byla voda na mlýn mediální smršti, zejména v zahraničí. Alois byl obviněn, že svým vystupem zapůsobil na nerozhodnutí a ti raději nepřišli. Na knížecí rodinu dopadala slova o „ultrakonzervatismu“ a „absolutismu“. Lidé se zde prý bojí vyjádřit svůj autentický názor. To vyvolalo debatu o významu a legitimitě knížecích výsad, a dokonce o zachování monarchie v Lichtenštejnsku. Propotratoví aktivisté se chopili příležitosti. Zahájili další kampaň, tentokrát však zaměřenou přímo proti vládnoucí dynastii.

Dne 1. července 2012 se konalo ústavní referendum o omezení rozsáhlých pravomocí lichtenštejnského knížete. Cílem iniciativy, jež si říkala „Damit deine Stimme zählt“ (Aby váš hlas platil), bylo změnit ústavu tak, aby kníže nemohl vetovat zákon schválený v referendu. Mělo dojít k úpravě článků 9, 65, 66 a 112 lichtenštejnské ústavy. Článek 9 stanovoval, že „každý zákon vyžaduje ke své platnosti souhlas knížete“, a měl být doplněn o slova „nebo schválení v referendu“. Z článku 65 byla vypuštěna věta: „Pokud není schválení knížete obdrženo do šesti měsíců, považuje se za zamítnutý.“

Oppůrci změny zase založili skupinu nazvanou „Für Gott, Fürst und Vaterland“ (Za Boha, knížete a vlast), což je heslo Lichtenštejnska. Příslušníci této skupiny byli očekávatelně nálepkováni jako „ultrapravaice“. A zase především v zahraničních médiích. Kníže Alois před hlasováním uvedl, že jeho výrok byl „jasným signálem, že potrat není přijatelným řešením nechtěného těhotenství“. Prohlásil, že pokud by lichtenštejnští občané hlasovali pro omezení jeho knížecího veta, abdikuje. „Nepřipadá v úvahu, aby knížecí rodina byla fíkovým listem pro politiku, kterou neschvaluje.“ Hrlo se o osud prastaré monarchie.

Demokracie jen pro někoho

Aktivisté se přepočítali. Následná kampaň vyústila v jejich drtivou porážku. Plných 76 % Lichtenštejnců hlasovalo pro zachování knížecího práva veta (při téměř 83procentní účasti). Tím zpětně, ale tentokrát jasnou většinou potvrdili i předchozí referendum o umělých potratech. Knížecí rodina se jasně postavila na obranu nejzranitelnějších občanů své malé země a zvítězila. Zvítězila tak dokonale, že konečným výsledkem kampaně propotra-

ových aktivistů bylo potvrzení jejího práva vetovat jakékoli pokusy o legalizaci umělých potratů velkou většinou Lichtenštejnců.

Opět se ozvaly pobouřené hlasy a opět varovaly před demokratickým deficitem země. Novinář Sigvard Wohlwend napsal: „... v Lichtenštejnsku je velmi oblíbené rčení, že proti knížeti nelze vyhrát volby, a to je přesně ta situace, v Lichtenštejnsku máme demokracii, pokud souhlasíme s knížetem.“

V zahraničním tisku zněly hlasy typu: „Není snadné být bojovníkem za větší demokracii v malém Lichtenštejnském knížectví. V tomto arcikonzervativním státě se všichni znají a poddaní poslední monarchie v Evropě, která má skutečnou moc, neradi rozhoupávají loď.“

Přestože Lichtenštejnsko skutečně není represivní stát a přestože v referendu tentokrát hlasovaly tři čtvrtiny obyvatelstva proti, aktivisté a zahraniční média dospěly k témuž závěru – strašili koncem demokracie. Zdá se, že demokracie platí jen pro někoho a jen za předpokladu, že vítězí naše představy o světě. Když uspějí ty opačné, je to konec demokracie a je třeba bít na poplach. Určité věci se opakují stále dokola.

Kníže Alois přitom vše vsadil na jednu kartu. Výsledek se sice dal očekávat, ale sázky byly vysoké. Reálně hrozilo, že se po staletích knížecí rod stáhne ze země do svého sídla ve Vídni. Navíc by zcela jistě došlo k rozpadu oné symbiózy mezi Lichtenštejnci a „jejich“ panovnickým rodem, který zemi přivedl k nebývalému blahobytu.

Aloisův otec, kníže Jan Adam II. v tiskové zprávě „s radostí a vděčností“ uvítal rozhodnutí lichtenštejnských občanů „pokračovat v účinném třisetletém partnerství mezi lidem a knížecím rodem“.

Odlisný přístup

Měsíc po těchto bouřlivých událostech a rozhodnutí lichtenštejnského lidu iniciovalo v parlamentu sedm poslanců z různých stran diskusi, aby se blíže přezkoumaly především tyto okolnosti související s umělými potraty: ochrana nenarozeného života, zrušení principu univerzální jurisdikce (tedy trestnost potratu v zahraničí), dekriminalizace potratů, právní ochrana poradců a podpůrná opatření pro ženu, která o potratu uvažuje. Vláda ve svém vyjádření k této iniciativě dospěla k závěru, že není vhodné trestat ukončení těhotenství v zahraničí. Tato diskuse nakonec v roce 2015 vedla ke změně trestního zákona. Představitelé vlády zvažovali dva aspekty: na jedné straně společnost požaduje větší ochranu těhotných žen, na straně druhé je zde hlas knížete, který vyjadřuje etické oba-

Foto: trachten.li

Lichtenštejnové jsou římskými katolíci, stejně jako většina Lichtenštejnců. V souladu s tím zastávají určité hodnoty. A nejen je „zastávají“, ale taky podle nich jednají. Země má v otázce umělých potratů dané mantinely, ale současně významnou podporu pro ženy v obtížné životní situaci. Pro ty, co ji chtějí.

vy. Vláda rovněž vzala v úvahu lidové hlasování z roku 2011, v němž lichtenštejnský lid odmítl legalizaci potratů v prvních měsících těhotenství. Dospěli tak k odlišnému přístupu: rozšířili důvody pro pozastavení trestní odpovědnosti za umělý potrat a byla zrušena zásada univerzální jurisdikce, zejména z důvodu její obtížné vymahatelnosti.

Skvrna na čistém štítu „liberální“ Evropy

Lichtenštejnsko kvůli své tvrdošíjné neochotě stát se demokratickou zemí podle představ různých aktivistů se pravidelně dostává do hledáčku „lidskoprávních“ organizací. Amnesty International, organizace, která zastává hlásí tezi, že „Abortion is a human right“ („Potrat je lidské právo“), pravidelně ve svých výročních zprávách kritizuje přísné lichtenštejnské zákony a tvrdí, že „porušují práva žen a jejich tělesnou autonomii“. Lichtenštejnskou vládu vyzvala též, aby „dekriminalizovala potraty a přizpůsobila se mezinárodním standardům v oblasti lidských práv“.

Výzvu Lichtenštejnsku, aby „reformovalo své zákony o interrupcích“ podal též výbor OSN pro lidská práva (konkrétně Výbor pro odstranění diskriminace žen, CEDAW). Doporučil „legalizovat interrupce alespoň v pří-

padech znásilnění, incestu nebo závažných abnormalit plodu“. Celosvětová organizace Center for Reproductive Rights (Centrum pro reprodukční práva), která se pyšní hesly typu „Potrat je základ“ a „Reprodukční práva jsou lidská práva“, jež známe i u nás, zmiňuje Lichtenštejnko jako jednu ze šesti zemí (vedle Andorry, Malty, Monaka, Polska a San Marina), které jsou varovným příkladem. Na Lichtenštejnko pak také cílí různé feministické a lidskoprávní organizace sídlící v Evropské unii, třebaže Lichtenštejnko není jejím členským státem.

V úvodu jsme Lichtenštejnko trochu pofouchle kvůli jeho velikosti nazvali „zemí“. Má jen o málo víc obyvatel než Trutnov a jejich panovnický rod navíc přišel o většinu bohatství (které vybudovali převážně v naší zemi). Na velikosti a bohatství ale v některých případech skutečně nezáleží. Ona je ta mrňavá země totiž možná svobodnější, nezávislejší a navíc ještě mocnější než většina jiných, rozměrnějších. Moc se totiž neodvíjí jen od velikosti armád, zásob nerostných surovin či nafukování své vlastní skvělé minulosti. Daleko mocnější je země, která neztratila svou lidskost a duši.

- Jan Šindelka

Foto: 3x rodinný archiv

Šlechtické rody mají povzbuzovat být šlechtici

Nikolaus Lobkowicz a jeho paní Tereza mají osm dětí, šest synů a dvě dcery. Niko, jak se mu v rodině říká, je po otci příslušníkem mělnické sekundogeniturní knížecí větve rodu Lobkowiczů, paní pochází z rakouského Salcburku. Bydlí na zámku Červený Hrádek u Sedlčan. Nikolaus se narodil v Mnichově a češtinu se začal učit až v roce 2014. Dnes mluví plyně česky. Stará se o rodový majetek a je podnikatelem.

Jak jste se seznámil se svou paní?

S Terezou jsme se seznámili na pouti se členy maltéžského řádu do Lurd, doprovázeli jsme tam tehdy skupinu těžce postižených dětí.

Jaké je vaše vzdělání a povolání?

Vystudoval jsem ekonomii ve Vídni a již více než dvacet let pracuji v pojišťovnictví. Tereza studovala průmyslový design. Společně rozvíjíme a spravujeme Červený Hrádek u Sedlčan jako místo pro pořádání akcí.

Plánovali jste mít tolik dětí?

Ne. Když jsme se vzali, neplánovali jsme mít osm dětí. Bylo to prostě mimo naši představivost. Dnes ale jak Tereza, tak i já považujeme skutečnost, že se tato část našeho života nevyvíjela podle našich vlastních představ, za jednu z nejlepších věcí, které se nám kdy staly.

Jaké jsou vaše rodičovské zásady a cíle?

Naši vizí je vést naše děti ke skutečné duševní zralosti, aby byly schopny činit správná rozhodnutí pro sebe i pro druhé a aby doká-

zaly co nejlépe využít svá příslušná nadání i talenty. Snažíme se učit naše děti příkladem, což je velmi náročné, protože jsme neustále konfrontováni s mnoha vlastními omezeními. Když sami díky Boží milosti překonáme svá omezení, můžeme svým dětem dávat autentický vzor. Velmi důležité jsou pro nás svoboda a odpovědnost. Jenže tyto dvě hodnoty jsou často v rozporu, když narazíte na každodenní realitu, a tak se pořád učíme novým věcem. Vychovávat děti v dnešní době je úžasné dobrodružství – a také velmi náročné.

Jaké hodnoty vštěpujete svým dětem?

Naše děti jsou ještě malé. A přesto jsme jim hluboce vděční, když vidíme, jak se začínají chovat soucitně, jak se učí klást dobré a obtížné otázky, jak projevují statečnost, když čelí nepřízní osudu, jak přijímají a zvládají různé náročné úkoly...

Je ve šlechtických kruzích běžné mít velký počet dětí?

Ano, je.

Je mezi šlechtou rozšířen kladný postoj k myšlenkám „pro život“?

Obecně řečeno ano. Existuje však mnoho potomků bývalé šlechty, kteří by s mými postoji na toto téma vášnivě nesouhlasili. Kultura, která nás obklopuje, ovlivňuje tyto rodiny stejně jako kohokoli jiného.

Byli jste vychováni s myšlenkou, že byste měli společnosti nějakým způsobem přispívat?

Ano. Vyrůstat v rodině, kde bylo po generace zcela normální být součástí veřejného života (v dobrém i zlém), nutí člověka uvažovat o vlastní odpovědnosti vůči společnosti. Způsob, jakým mě vychovávali moji křesťanští rodiče, prarodiče a tak dále, mě přivedl k přesvědčení, že okolnosti mého narození mohou být samy o sobě určitou „hřivnu“. A jak víme z evangelia, hřivny se dávají proto, aby se rozmnožily. Takže si myslím, že pokud fakt mého rodinného původu může být nějak užitečný pro společnost, měl bych se snažit tuto „hřivnu“ využít.

Vy ani Vaše paní nepocházíte z Čech. Jak jste se sem vlastně dostal?

Narodil a vyrůstal jsem v Německu. Můj dědeček odtud utekl před komunistickou diktaturou. Poprvé mě sem vzal můj otec v roce 1993, to mi bylo čtrnáct let. Pak jsem v sedmnácti odjel na delší dobu do zahraničí a vrátil se v roce 2010 kvůli jedné skvělé pracovní nabídce. Tehdy jsme s manželkou dostali krásný zámek a já jsem tento dar považoval za Boží znamení, abych zůstal a zasvětil se tomuto národu. A pořád to vnímám stejně. Na českém národě mě zaráží jeho nekompromisní hlad po pravdě a poctivosti, ochota tvrdě

Na českém národě mě zaráží jeho nekompromisní hlad po pravdě a poctivosti, ochota tvrdě pracovat a schopnost oslavovat malé i velké věci. Líbí se mi to neokázalé vlastenectví.

Mám krásnou ženu, uvnitř i navenek, a jsme obdařeni úžasnými dětmi. Pochod pro život je oslavou života a my rádi slavíme. A možná naše přítomnost na tomto pochodu může inspirovat i ostatní.

pracovat a schopnost oslavovat malé i velké věci. A líbí se mi to neokázalé vlastenectví.

Takže jste si tady zvykli?

Žiju zde se svou rodinou a miluju tuto zemi a její obyvatele. Miluju zdejší humor, obtížný, ale krásný jazyk, pragmatický a pracovitý přístup lidí a jsem hrdý na to, že se mohu označit za nejhůře česky mluvícího vlastence všech dob. Moje děti nikdy nepoznaly jiný domov než tento a já i moje žena si tuto skutečnost a příslušné důsledky velmi dobře uvědomujeme. Považujeme za čest žít v České republice a sloužit tomuto národu, jak nejlépe umíme, podle svých omezených možností.

Jak vnímáte roli lidí šlechtického původu v dnešní společnosti?

Jak jsem již řekl – myslím, že se nikdo nerodí do určitých poměrů „náhodou“. Někteří lidé se narodí do rodin s rodokmeny, které po staletí formovaly Evropu. Žijeme v kultuře a společnosti, která si více než čehokoli jiného cení výkonu – a ačkoli jsem sám velkým zastáncem zdravé meritokracie, považuji i známý původ za potenciální talent, který, ač nezaslouženě, může a měl by být využit pro dobro společnosti. Vliv je důležitý, ale je důležité pamatovat na to, že Boží pohled na náš vlastní vliv je často velmi odlišný od našeho pohledu.

„Šlechta“ je podle mého názoru slovo, které vyjadřuje postoj služebníka i určitou vznešenou. Jako křesťan vím, že skutečná vznešenost je skrze Krista dostupná všem lidem – a během let strávených v této milované zemi jsem se setkal s mnoha šlechtici

Pochod pro život je skvělou příležitostí k setkání s milými lidmi, uzavřít nová přátelství. Naším dětem se tam vždycky moc líbilo. Starší děti to také vnímají jako trochu dobrodružný zážitek, a to kvůli protestujícím a ozbrojeným policejním složkám, které nás chrání. Myslím, že pro naše děti je zdravou výzvou vidět a slyšet také ty, kteří se vášnivě staví proti Pochodu pro život, aby lépe pochopily realitu společnosti, jejíž jsme součástí.

srdce s velmi obyčejnými příjmeními. Úkolem potomka šlechtického rodu by tedy možná mohlo být povzbuzovat ostatní, aby se také stali šlechtici. Skutečnými šlechtici, jako jsou následovníci Ježíše Krista.

Jaký je váš vztah k Hnutí pro život?

Označil bych se za jeho obdivovatele. Činnost, které se toto hnutí věnuje, je Tereze i mně samotnému velmi blízká. Říkám „obdivovatel“, ne „fanoušek“, protože žasnu nad odvahou lidí, kteří v tomto hnutí působí, protože se staví za věc, kterou většina dnešní společnosti opovrhne a odsuzuje ji, a někteří aktivisté dokonce proti ní agresivně vystupují. K této práci je zapotřebí charakter a odvaha.

Které z myšlenek považujete za nejdůležitější?

Ochrana lidského života v každé fázi jeho existence. To musí být nejrozumnější věcí každé společnosti. Pokud jde o lidský život, nelze dělat žádné kompromisy. Společnosti, které se vzdávají tohoto principu, založeném na zdravém rozumu, směřují k sebezničení. Společnost, která tvrdí, že postoj „pro život“ je jen jedním mezi ostatními, které jsou však proti životu, zásadně pokřivila samotný význam pojmu „zdravý rozum“.

Proč se účastníte se pochodu pro život i s rodinou?

Protože si to tak žádá zdravý rozum. Mám krásnou ženu, uvnitř i navenek, a jsme obdařeni úžasnými dětmi. Pochod pro život je oslavou života a my rádi slavíme. A možná naše přítomnost na tomto pochodu může inspirovat i ostatní.

Naším dětem se tam vždycky moc líbilo – kolem je vždy spousta dalších veselých dětí a zábavných aktivit, které jim zpříjemní den. Starší děti to také vnímají jako trochu dobrodružný zážitek, a to kvůli protestujícím a ozbrojeným policejním složkám, které nás chrání. Myslím, že pro naše děti je zdravou výzvou vidět a slyšet také ty, kteří se vášnivě staví proti pochodu pro život, aby lépe pochopily realitu společnosti, jejíž jsme součástí. Navíc, Pochod pro život je skvělou příležitostí k setkání s milými lidmi, možnost navázat kontakty nebo uzavřít nová přátelství.

Měl byste pro naše čtenáře nějaký vzkaz?

Hnutí pro život je podle mého názoru mnohem víc než jen opozice vůči moderní verzi starověké pohanské praxe obětování dětí falešným bohům v naději na získání světských statků, jako je dobrá kariéra, existence bez

stresu, více finančních prostředků, bezpečí a jistoty atd. Tyto falešné sliby v průběhu dějin lidstva nalákaly nespočet lidí do smrtícího objetí prázdnoty, která zabíjí duši, a jedovatého nedostatku skutečného cíle. A nikdy se tyto lži neprodávaly tak agresivně jako v našem digitálním věku.

V srdci hnutí pro život stojí hluboké přesvědčení, že my lidé jsme záměrným, chtěným a ano, milovaným výsledkem osobního Stvořitele, jehož srdce touží po tom, abychom ho pozvali a mohl se nám zjevit – abychom mohli objevit nejhlubší pravdy o své vlastní identitě ve světle nejvyšší pravdy, Ježíše Krista. Na pravdě je skvělé to, že ji nelze napravit subjektivně – což je pokus, který vidíme na vzestupu v naší stále relativističtější postkřesťanské společnosti. Pokus, který ze zřejmých důvodů podnikli mnozí tyrané v dějinách. Tyrané se vždy pokoušeli nárokovat si výhradní svrchovanost nad pravdou, aby ospravedlnili hrůzné prostředky k dosažení příslušných cílů. A přesto pravda vždy zvítězila – dokonce i nad posledním lživým tyranem, kterému byl tento národ vystaven, totiž nad komunismem. Pravda zvítězí i v naší chvíli – protože původ veškeré pravdy je také původem lásky a samotného života. Po tomto původu tedy touží naprostá většina z nás všech, ať už si to uvědomujeme, nebo ne. A hnutí pro život stojí na svém místě jako vyslanec a aktivista neměnné pravdy, kterou není nikdo jiný než sám Kristus.

Osobně cítím, že v naší kultuře a společnosti brzy dojde k hlubokému posunu; k odklonu společnosti od letargie a bezmocného cynismu směrem k širokému radostnému konsenzu nad pravdou a životem. Sám Ježíš se tohoto konsenzu prorocky dovolává v 17. kapitole Janova evangelia a nazývá jej „Boží sláva“. Stále více lidí má plné zuby temnoty, která se skládá z vyčpělého instantního štěstí, povrchních odpovědí a příliš mnoha lží o tom, kým jsou jako lidské bytosti. Zjevení a přesvědčení přicházejí k bezpočtu jednotlivců a vytvářejí společenský rozmach, který se nepodobá ničemu, co jsme kdy v minulosti viděli – zapadá přesně do úžasných technických zázraků, jichž jsme svědky v dnešní době, ale má nekonečně originálnější a mocnější povahu. A pro ty, kdo vycházejí z temnoty, mohou být lidé z hnutí pro život skutečně zářícím městem na kopci – bezpečným místem, kde mohou najít odpověď na nejhlubší touhu svého srdce: Ježíše.

– Jan Šindelka

Foto: Jan Žofák

Přijed'te do Prahy na Pochod pro život v sobotu 26. dubna

Pomoc má smysl, když se o ní ví. Ročně se jedná o patnáct tisíc žen a jejich nenarozených dětí, které čelí nejistotě nečekaného mateřství a možná neví, že existuje dostupná pomoc. Pochod pro život vyjadřuje podporu těhotným ženám a jejich rodinám a navrhuje politikům konkrétní prorodinná, daňová a demografická opatření. Nejlepší je prostě pomoci.

Proč přijet na Pochod pro život?

1. Podporujeme zlepšení povědomí o nabídce pomoci těhotným ženám a jejich rodinám ve složité situaci, když čelí nejistotě nečekaného mateřství a možná neví, že existuje dostupná pomoc.
2. Podporujeme přijetí opatření, která těhotným ženám a jejich rodinám mohou pomoci v sociální, daňové a zdravotní oblasti. Patnáct

tisíc umělých potratů ročně jsou celospolečenskou tragédií, proto usilujeme o to, co skutečně pomáhá.

Navrhujeme spravedlivá daňová opatření, aby s narozením dítěte neklesala životní úroveň rodiny: např. zvýšení daňové slevy za každé nezaopatřené dítě. S každým narozeným dítětem se životní úroveň rodin propadá. Pochod pro život chce toto klíčové daňové

opatření podpořit. Inicujeme opatření pro těhotné studentky, aby mohly lépe zvládnout studium i dítě, a další návrhy, které by pomohly rodinám čekajícím nečekaně dítě.

Debatám o zákazech se nevěnujeme, protože ty nečekaně těhotným ženám, jejich rodinám ani jejich nenarozeným dětem nepomáhají, pouze odvádějí pozornost od jejich obtíží a hledání koncepčních řešení.

Příprava na český rekord nejdelšího řetězu papírových miminek v plném proudu. Foto: Marie K.

Václava začala na pochody pro život jezdit s manželem už před lety, když se jim narodily děti. Chtěli jim jít příkladem, ukázat jim, že má smysl pomoci těm, kdo se vůbec bránit nemohou. „Podnětem pro to, že jsme začali chodit na pochody, bylo, když se nám narodily děti. Byl to životní motor, aby děti viděly, že se veřejně hlásíme k těmto hodnotám a aby se za to nestyděly. Že je to smysluplné, protože takto můžeme udělat něco pro nenarozené děti. Vídala jsem přitom jiskřičky v očích dětí, které už vědí, proč jsou v tom průvodu.“

Český rekord: nejdelší řetěz z papírových miminek

Pochodu pro život se účastní stovky rodin s dětmi z celé republiky. Napadlo nás proto se pokusit vytvořit český rekord nejdelšího řetězu z papírových miminek. Máte-li chuť, staňte se jeho součástí. Po ověření rekordu přijde všem předem přihlášeným účastníkům pamětní list - certifikát o účasti. PDF s podrobnými instrukcemi pro stažení a vystřížení si můžete stáhnout na pochodprozivot.cz

Miminko či více miminek můžete doma s dětmi vybarvit, napsat vzkaz a vzít s sebou do Prahy na Pochod pro život, kde z něj

společně vytvoříme papírový řetěz. Česká republika zažívá obrovský propad porodnosti, proto chceme tento rekordní řetěz předat panu prezidentovi. Prezidentský úřad je nadstranický a má mít vizi budoucnosti naší země.

Pokud nemůžete přijet, pošlete miminka poštou a my je skamarádíme s ostatními.

Doprava pro rodiny

Od Českých drah máme pro první přihlášené ze vzdálenějších koutů naší země 200 voucherů na celodenní síťovou jízdenku. Platí pro dva dospělé a tři děti do patnácti let. A pokud je vás méně, pozvěte někoho dalšího, abyste jízdenky plně využili.

Potřebujeme dobrovolníky

K zajištění Pochodu pro život potřebujeme kolem dvou set dobrovolníků. Vítejte pomoc všech ochotných mladých i zkušených, silných i krásných. Můžete se zapojit do týmů zajišťujících přípravu girland z dvou tisíc balónků, organizaci českého rekordu, pomoc s občerstvením, stavbu inventáře, koordinační služby, antikonfliktní skupinu a další. Stačí jen chuť a uvést to v přihlašovací formuláři. Zavoláme a domluvíme se.

Program Pochodu pro život Praha / 26. 4. 2025

11:00 Mše svatá

za těhotné ženy a jejich nenarozené děti ve svatovítské katedrále. Pro vstup je z kapacitních a bezpečnostních důvodů nutné se předem přihlásit.

12:30 Happening

na Hradčanském náměstí s programem pro malé i velké účastníky. Pro předem přihlášené bude připraveno občerstvení. Součástí bude uspořádání českého rekordu nejdelšího řetězu z papírových miminek s předáním prezidentské kanceláři na Pražské hradě.

14:00 Pochod pro život

z Hradčanského náměstí centrem Prahy na Václavské náměstí

Přihlášení: pochodprozivot.cz

**NE SOUDÍME
POMÁHÁME**

Organizační a bezpečnostní informace

Pochod pro život probíhá podle shromažďovacího zákona. Každý má právo se zúčastnit a vyjádřit svůj názor, a to třeba i nesouhlasně, pokud respektuje zákony a neomezuje názory druhých. Tak to prostě je.

Hnutí pro život jako pořadatel zajišťuje organizační a bezpečnostní službu ve spolupráci s Policí ČR. Policie zohledňuje neobvykle vysoké počty rodin s dětmi a oproti běžným veřejným akcím zajišťuje nadstandardní preventivní bezpečnostní opatření, aby se všichni cítili bezpečně.

Těšíme se na viděnou v sobotu 26. dubna v Praze.

– hpž

Foto: hpž